

גיליון מספר 18 - תמוז התשפ"ב

פִּיסַת מְדִבְרָ וְהָר

העלון החודשי של מרכז סיוור
ולמוד סוסיא

תוכן העניינים

מהנעשה במסו"ל סוסיא / **עמוד 3**

"פְּרִיחַ שְׁזָה" - תנ"ך במדבר ובהר / **עמודים 4-5**

"שְׂאוֹ-מָרוֹם עֵינֵיכֶם..." – הפינה האסטרונומית / **עמודים 6-7**

"להכיר מקרוב" - ראיונות עם אנשי הר חברון / **עמודים 8-10**

מהנעשה במסו"ל סוסיא

חופש טוב לכולם!

הגענו לסיימה של שנה ברוכה עם הרבה קירבה לאדמה ולאנשים. אחרי שנתיים של קיפאון קורונה, סוף סוף נשמנו את החזרה לשגרה האמיתית. חזרנו לפגוש קבוצות בשבילי הארץ הטובה ולהרגיש את הסיפורים ברגליים ולא רק דרך מסכים.

אז מה היה לנו החודש?

- חוצה מדבר שני בסדרה, מהיישוב כרמל ועד לנחל משמר. היה ארוך, קשה וחם מאוד, אבל אין כמו תחושת ההצלחה בסיום! מחכים להיפגש בחוצה הבא! (שיהיה הרבה יותר רגוע).
- לפרטים נוספים היכנסו לקישור - [חוצה מדבר](#)
- חתמנו החודש שתי תכניות שנתיות של מטיילי חבלים ומקורות בהובלה והדרכה של ד"ר דורון שר אבי. נהנינו מאוד לטייל איתכם, לפגוש ולהכיר. תודה רבה לדורון על הדרכות בלתי נשכחות, ועל החוויה שנותנת להרגיש את התנ"ך ולראות אותו בשטח. מקווים לפגוש אתכם גם בשנים הבאות!
- בשבוע האחרון קיימנו "כנס פנימי" של צוות ההדרכה של ביס"ש בנושא בית שני. היה מרתק להקשיב לפרי עמלם של כל המדריכים, וגם מחדש ומרענן לעשות עבודת חקר רצינית על נושאים מאותה תקופה. בגלל שהיה כל כך מוצלח, ולא רצינו שתהיה לכם עכשיו תחושת ספסוף, הבאנו לכם כמה טעימות מהכנס... תיהנו מזה!

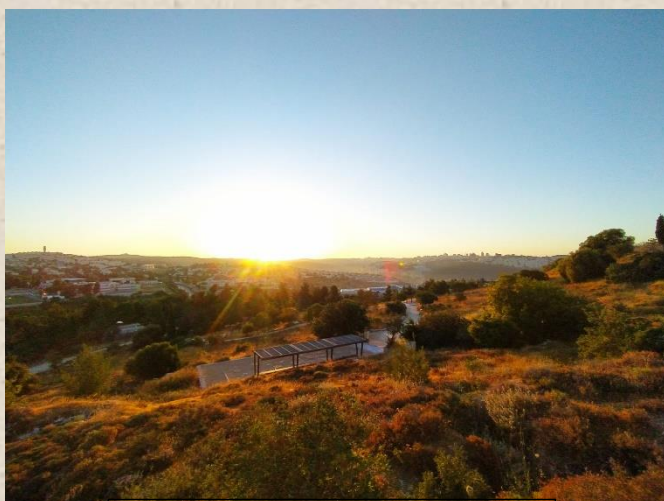
כדאי לעקוב..

החופש הגדול כבר כאן!

- זו בשורה גדולה לכל הבנות התיכוניםטיות - קרה לכן שרציתן לעשות נודד, אבל לא הכרתם מספיק את השטח? לא ידעתן איפה מתחילים, איפה מסיימים ואיפה אפשר לישון בדרך? לא היה לכן מושג איך יהיו לכן מים באמצע המדבר לכמה ימים? אז בשביל לפתור את כל הבעיות האלה, ולתת לכן הזדמנות אמיתית לחוות את השטח מקרוב, אנחנו מוציאים נודד! 3 ימים במדבר יהודה, ואתן לא צריכות לדאוג לכלום! אתן יותר ממוזמנות, ואת כל הפרטים תוכלו למצוא באתר www.susya.org.il או אצל אמונה 058-627-7975

- חוצה מדבר שלישי בסדרה יוצא בחמישי בלילה, ט"ו תמוז, 14.7. הפעם יוצאים מאום דרג' לעין גדי. זה מסלול יחסית קצר ונינוח של 22 ק"מ, וגם בסוף יש מים. אז לכל מי שהתלבט עד עכשיו, זה המסלול המושלם להתנסות בו בפעם הראשונה!
- מעבר לכל זה, בשלושת השבועות של "בין הזמנים" הולכות להיות פה מגוון פעילויות ושפע של מסלולים שמתאימים לכל המשפחה. פרטים תוכלו למצוא באתר שלנו, או בקישור-

[נופש משפחות](#)

שקיעה יפהפיה ממרום הקסטל

סוסיא

מרכז טיור ולימוד

נודדי סוסיא

יוצאים לסיבוב נוסף

קיץ תשכ"ב!

אסף צריחות לקיצות חוצה מדבר

המסע יתקיים בתאריכים 18-21/7.2022 לזוגות כיתה ט' ומעלה בלבד

<p>אך את עם אנחנו מסיי חזיתי וחזיתי במדבר יהודה ועם נבלות על שפת נב מים על פסל וללומר תורף ועם תוספות נובכיל עם עסקים בלילה חשוך במדבר ועם לכוני בנות בנות מדוני הארץ בניכוש תנאי שחול ועם חיכוך בין אמות, כתיבה וענצל</p>	<p>הצגירו בשעות הבוקר והקוקינות בישיבות אור המדבר נכבו. עם שתי בשעות הצהרית לצד מקורות מים מוגנים (ובכ"כ מדידת מדידת)</p>	<p>ג' יטי לרכיב מלאים ו-1 ג' לילת מנמי קינות מלאות תחת כיפת השמיים נקודת המפגש ישיור חשבוני נשום מאחורי שתי תנאי פנימי המדידת מדידת ומשפט נוסף עם מדידת</p>
--	---	---

צוות ההדרכה ממתין לכן!

המסע יתקיים בתאריכים 18-21/7.2022 לזוגות כיתה ט' ומעלה בלבד

אסאי מיקומים מלאים

קיום המסע מתנה במספר משתתפות

"חוויה וקהילה לעצמי, חברתי אלכרה בנאדם אחר..."

למידע נוסף | אמונה: 0586277975 | www.susya.org.il

"כְּרִיחַ שְׁוֵה" - תנ"ך במדבר ובהר - אהרן פיינסיילבר

הגדה המערבית - חלק ב'

בחודש שעבר ראינו כיצד השם 'הגדה המערבית' הביא להתנגדות רבה. הפעם נפגוש בדיונים שעוד קדמו לכך, אז יאללה בואו נצלול...

סיפור כל כך יפה על השם "יהודה ושומרון" וכיצד הוא התגלגל, אכן נפלא! כמה כיף!

אבל...

כשהכריעה ועדת השמות וקבעה את השם "יהודה ושומרון" לא הייתה זו הפעם הראשונה בה היא דנה בנושא.

ממש כחודשיים לאחר תום מלחמת ששת הימים, בתחילתו של חודש תמוז, הועלתה השאלה בין חברי הוועדה - כיצד ראוי להיות שמו של ההר המרכזי שנכבש במלחמה.

שש הצעות שונות הועלו על ידי חברי הוועדה, לקראת הישורת האחרונה העלה כל אחד את החלטתו ודעתו על פתק ולפעמים אף הוסיף נימוק תחת השם אותו הציע.

אלו שמות הועלו, אתם שואלים? הצעות מרתקות ביותר הועלו על הפרק.

אגע בכמה מן האנשים המרכזיים והמוכרים (את שאר ההצעות תוכלו לראות בתמונות המצורפות)

הארכיאולוג יוחנן אהרוני כתב כי בלית ברירה הוא חושב שהמתאים ביותר הוא 'ההר המערבי', אך כשם קבוע ראוי יותר לתת שמות נפרדים לשני חלקי ההר שמחולקים ביניהם על ידי ירושלים. אהרוני הציע כי לחלקו הצפוני של ההר יש לתת את השם הר שומרון או אפרים ולחלקו הדרומי את השם הר יהודה.

יוסף ויץ וזאב וילנאי תמכו בלא אחר מאשר השם 'הגדה המערבית'. כן, כן!!!

וילנאי כתב כי למרות שבתחילה התנגד לכך, שם זה הוא המתאים ביותר מכל השמות שהוצעו, שבשונה משם זה לא מייצגים כיאות את האזור המדובר.

ויץ כתב כי שם זה השתרש בציבור ומבין כל השמות שניתנו הוא המתאר בצורה טובה יותר את האזור המדובר. ויץ גם הוסיף כי הוא מוכן לחזור בו, במידה וישמע נימוקים מספיק חזקים להתנגד לכך, אך בינתיים לא נמצאו כאילו.

הצעה מרתקת נוספת שעלתה הייתה "הר ישראל", זאת על פי הכתוב ביהושע י"א, ט"ז - "ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ גשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה".

חברי הוועדה שהעלו הצעה זו הסבירו כי הר ישראל המופיע בפסוק זה כולל את הר יהודה בתוכו ואם כן הרי לנו שמו התנכ"י הראוי של אזור ההר המרכזי.

אכן לכאורה שם מתאים הוא זה במיוחד לנוכח תקומתה של מדינת ישראל - לא עוד הר יהודה מחד והר אפרים/ בנימין מן הצד השני, אלא שם מאחד הכולל את ההר כולו יחד.

לא הזכרתי כאן את כלל חברי הוועדה אך העליתי את ההצעות המרכזיות. בסקירה של הדפים נראה כי השם הפופולרי בין חברי הוועדה היה דווקא "ההר המערבי"

כאן בדיוק אני קצת נתקע - מה קרה עם כל הפתקים האלה? כיצד אכן לבסוף נפלה ההחלטה?

איני יודע, לא הצלחתי לשים את ידי על פרוטוקול הוועדה מעבר לפתקים אלה

ומה אתם הקוראים אומרים? לאיזה שם אתם הכי מתחברים?

לכבוד
ועדת הסעות המפעלית
משרד ראש המפעלה, ירושלים

אני מביע את הטעם למה להכניס את כל המעורבים ולתת להם את כל
האחריות על המעורבות הזו. יש להקל את המעורבות הזו ולתת להם
את כל האחריות. (או אולי לא)
(אם יש הצעה בוססת, ציין אותה בתוספת כיסודית)

ח.ת.י.מ.ה

א. סלמון

לכבוד
ועדת הסעות המפעלית
משרד ראש המפעלה, ירושלים

אני מביע את הטעם למה להכניס את כל המעורבים
או אולי להכניס את כל המעורבים (או אולי לא)
או אולי להכניס את כל המעורבים
(אם יש הצעה בוססת, ציין אותה בתוספת כיסודית)

ח.ת.י.מ.ה

א. סלמון

לכבוד
ועדת הסעות המפעלית
משרד ראש המפעלה, ירושלים

אני מביע את הטעם למה להכניס את כל המעורבים
או אולי להכניס את כל המעורבים (או אולי לא)
או אולי להכניס את כל המעורבים
(אם יש הצעה בוססת, ציין אותה בתוספת כיסודית)

ח.ת.י.מ.ה

א. סלמון

לכבוד
ועדת הסעות המפעלית
משרד ראש המפעלה, ירושלים

אני מביע את הטעם למה להכניס את כל המעורבים
או אולי להכניס את כל המעורבים (או אולי לא)
או אולי להכניס את כל המעורבים
(אם יש הצעה בוססת, ציין אותה בתוספת כיסודית)

ח.ת.י.מ.ה

א. סלמון

לכבוד
ועדת הסעות המפעלית
משרד ראש המפעלה, ירושלים

אני מביע את הטעם למה להכניס את כל המעורבים
או אולי להכניס את כל המעורבים (או אולי לא)
או אולי להכניס את כל המעורבים
(אם יש הצעה בוססת, ציין אותה בתוספת כיסודית)

ח.ת.י.מ.ה

א. סלמון

לכבוד
ועדת הסעות המפעלית
משרד ראש המפעלה, ירושלים

אני מביע את הטעם למה להכניס את כל המעורבים
או אולי להכניס את כל המעורבים (או אולי לא)
או אולי להכניס את כל המעורבים
(אם יש הצעה בוססת, ציין אותה בתוספת כיסודית)

ח.ת.י.מ.ה

א. סלמון

לכבוד
ועדת הסעות המפעלית
משרד ראש המפעלה, ירושלים

אני מביע את הטעם למה להכניס את כל המעורבים
או אולי להכניס את כל המעורבים (או אולי לא)
או אולי להכניס את כל המעורבים
(אם יש הצעה בוססת, ציין אותה בתוספת כיסודית)

ח.ת.י.מ.ה

א. סלמון

"שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם... " – הפינה האסטרונומית - יסכה בן הר ועדי בהלול

אסטרונומיה תמוז

"אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן מניין שמצווה על האדם לחשב תקופות ומזלות? שנאמר ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים" (תלמוד בבלי, מסכת שבת, דף ע"ה, עמוד א')

השנה השמשית מחולקת לארבעה חלקים: תקופת תשרי, תקופת טבת, תקופת ניסן ותקופת תמוז.

התקופות הן מושג מקביל לעונות השנה, כך שתקופת ניסן היא עונת האביב וכו'.

המעברים בין ארבע התקופות נקבעו לפי אורך היום והלילה:

תקופת טבת – הלילה הארוך ביותר.

תקופת תמוז – היום הארוך ביותר.

תקופת ניסן ותשרי – היום והלילה שווים.

התקופות מזכרות כבר בתלמוד הבבלי, והביטוי 'יום תקופה' ליום תחילתה מופיע כבר במגילות קומראן. זמנה של התקופה תלוי במיקום כדור הארץ. אם נחלק את המעגל שכדור הארץ מסתובב סביב השמש לארבעה חלקים שווים נקבל את מיקומו של כדור הארץ בזמן התקופה. נוה לחשב את זה על פי התאריך הלועזי כיוון שהוא תאריך שמש.

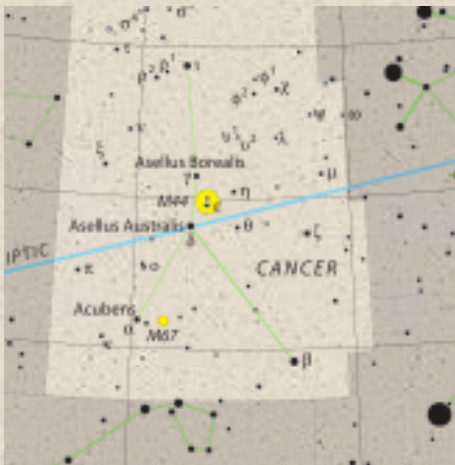
ההלכות הקשורות לתקופות הן עיבור השנה - כדי שכל המועדים יחולו במועדם (פסח- באביב, סוכות- בזמן תחילת הגשמים), ברכת החמה (שעליה הרחבנו בעלון של חודש ניסן) וכן בקשר לתעניות גשמים ולשאילת גשמים בחוץ לארץ.

בעבר אף היה מנהג יהודי שאסור לשתות מים בשעה שמתחלפת התקופה (מדברי הגאונים עולה שאולי בגלל שבשעת חילוף התקופות יש חילופי מלאכים והמים נותרים לרגע ללא השגחה, יש חשש שהם יורעלו), אך כיום אין צורך לחשוש.

תקופת תמוז

היא בהיות השמש בראש מזל סרטן; (21 יוני) והוא יום הארוך (summer solstice), "עת הקציר";

(אנציקלופדיית אוצר ישראל)

מזל החודש הוא מזל סרטן, אחד המזלות המוכרים העתיקים ביותר, למרות שקבוצת הכוכבים עצמה עמומה למדי ואין בה כוכבים בהירים כלל.

בגלל שהיום הארוך ביותר בשנה קרה בעת העתיקה בזמן שהשמש הייתה במזל סרטן, מכונה עד היום קו הרוחב בחצי הכדור הצפוני בו השמש נראית ישירות מעל ראשו של הצופה- חוג הסרטן.

מזל סרטן זוהה על פי חלק מהתרבויות עם האל תמוז, אל הפריון במיתולוגיה המסופוטמית, שעל שמו נקרא חודש תמוז- אחד משנים עשר חודשי השנה בלוח המסופוטמי.

בלוח השנה העברי כונו בתחילה החודשים לפי מניינם מחודש האביב, ניסן – החודש הראשון והלאה (חודש תמוז- "החודש הרביעי") אך בתקופת גלות בבל ושיבת ציון חדרו שמות החודשים הבבליים לשפה העברית, ומאז נקרא חודש זה במקורות העבריים כ"חודש תמוז". המזרח התיכון העתיק האמין שהתמוז מת בכל שנה בחודשי הקיץ, וקם לתחייה בחורף לאחר מכן. בעת מותו, בשיא חום הקיץ, היו מקוננים וסופדים עליו, וכך מעיד גם הנביא יחזקאל-

"וַיָּבֵא אֶתִי אֶל פְּתַח שַׁעַר בֵּית ה' אֲשֶׁר אֶל הַצְּפוֹנָה וְהִנֵּה שָׁם הַנְּשִׁים יוֹשְׁבוֹת מִבְּכוֹת אֶת הַתְּמוּזִי". (יחזקאל ח' י"ד)

על-פי הפרשנים, דרך עבודתו של אליל זה הייתה באמצעות הסקה, ועיניו, שהיו עשויות מעפרת- מתכת שניתכת בחום נמוך (ביחס למתכת שממנה נעשה גוף הצלם), היו נמסות, וכך נראה הפסל כבוכה. הפרשנים מוצאים את מקור השם תמוז במילה ארמית שמשמעותה חום והסקה. על שם החום וההסקה נקרא האליל, וכך גם החודש, שמסמל את תוקפו של הקיץ.

בג' בתמוז חל יום פטירתו של הרבי מלובביץ, האדמו"ר השביעי של חסידות חב"ד, רבות נכתב עליו ועל פעלו, אך אחד מתלמידיו היטיב לתאר אותו דווקא בעזרת דוגמא אסטרונומית:

"אולי הדבר הנפלא ביותר אצל הרבי – שאותו אפשר היה לראות בכל מה שעשה, לשמוע כמעט בכל שיחה שניהל ובכל משפט שאמר ולקרוא כמעט בכל מה שכתב – היה הדחף הכביר שלו להתעלות כל הזמן על עצמו, כל הזמן לעשות עוד..."

כדי להשיב על כך אביא משל מתחום הפיזיקה. בעולם החומר, כאשר מפעילים לחץ על משהו מגיעים לנקודה מסוימת שבה הוא אינו יכול לשאת זאת עוד. אבל כאשר מפעילים לחץ גדול פי עשרה או פי מאה, משהו קורה: המולקולות קורסות, והחומר עצמו משתנה. באסטרונומיה יש כוכבים הקרויים "ננסים לבנים". אלו כוכבים קטנים, בגודלו של כדור הארץ ואף פחות, שהמסה שלהם גדולה פי כמה וכמה מן המסה של השמש. מדוע? משום שהחומר קרס פנימה והפך להיות משהו אחר, וכתוצאה מזה גם כל החוקים הפועלים עליו השתנו.

"אפשר לומר שבמובן מסוים, זה מה שהרבי ביקש להשיג. הוא רצה לשנות את ה"חומר" האנושי, את ההתנהגות האנושית, את דרך ההתנהלות של בני האדם. הוא ניסה לשנות את עצם טיבם של כל בני האדם שפגש, להפוך אותם למשהו שונה לחלוטין." (הרב עדין אבן ישראל שטיינולץ)

"להכיר מקרוב" - ראיונות עם אנשי הר חברון - ירדן בר שאול

ראיון עם דליה הר סיני, לזכרו ולאורו של יאיר הי"ד

לפני כמה חודשים הוצאנו מדור שהעלה על דגל ההתיישבות שלוש חוות יפות ומיוחדות שנמצאות כיום בדרום ההר.

החוות האלה הן חלק קטן מעשרות חוות שמתפתחות בשנים האחרונות, ומצטרפות לחוות הבודדות שקיימות כבר שנים רבות.

אבל תנסו לחזור אחורה, לזמן בו המציאות הזאת לא הייתה קיימת כלל.

פעם, אורח החיים הזה היה נחשב שונה וקיצוני- לגור בשטח, בחווה, עם עדרי צאן בשטחי יהודה ושומרון? נשמע כמעט לא הגיוני...

ממש בתקופה ההיא, לפני יותר מ-40 שנה, הוקמה החווה של משפחת הר סיני.

יאיר, שגדל במושב כפר ידידיה, ודליה, שגדלה במושב אמ"ץ- נשמו טבע וחלוציות עוד מהבטן. אנשי עמק חפר היו אנשים שראו בעבודת האדמה ערך, חיו בפשטות, משפחתיות וצניעות. שיצאו לעבוד במשק כל יום מעלות החמה ועד השקיעה...

החיבור בין יאיר לדליה נוצר דרך גיסה של דליה, יעקב אסא ז"ל, שנהרג במלחמת יום כיפור.

יעקב היה המרצה של יאיר לאגרונומיה בפקולטה לחקלאות ברחובות.

יעקב מאוד אהב את יאיר וחשב שדליה יכולה להתאים לבחורצ'יק...

אז הוא עשה מעשה, ודליה הוזמנה ל"יום הסטודנט" ברחובות, אבל כולם היו כ"כ גדולים, סטודנטים, חכמים, ודליה צעירונה, אז יעקב די הדביק את דליה אל יאיר... שיגן עליה... ☺ ובין לבין באיזה רגע נחמד דליה אומרת ליאיר- אתה יודע, יום ההולדת שלי היום, ויאיר שואל- בת כמה את? דליה עונה לו- בת 17... ויאיר, שהיה אז בן 24, כמעט חשב לנתק את הקשר כי זה היה נראה לו הפרש קצת גדול מדי.

אבל בסוף האהבה מנצחת! והם נשארים ביחד, חברים במשך שנתיים, תוך כדי פורצת מלחמת יום הכיפורים, יאיר נשלח לחזית והם מתחילים להתכתב במכתבים... אי התקופה היפה של פעם ☺

לאחר שנה דליה מתגייסת לשנה בצבא, ולאחר מכן דליה ויאיר, שהיו מיוחדים מאוד כבר מתחילת הדרך יחד, מחליטים להתחתן.

אחרי החתונה הם נשארו להמשיך את המשק של ההורים בכפר ידידיה. בשנים הללו הם מרגישים שהם רוצים להפוך לטבעונים. גם הטבעונות עוד לא הייתה מוכרת ורווחת בכלל באותה התקופה אבל זה לא שינה להם...

לאט לאט, הם מרגישים שהעולם סביבם משתנה, לאנשים החלוציים והערכיים של פעם מתחילות להיות מטרות שונות מיישוב הארץ ועבודת האדמה, ככה בפשטות.

דליה ויאיר מחפשים איך להתפתח בעבודת האדמה, ודרך הטיבעונות הם מתגלגלים אל חקלאות אורגנית, ומהעיסוק בה אל מריו לוי מקיבוץ שדה אליהו, שמלווה אותם לאורך כל הדרך, ולאט לאט בזכותו ובזכות עוד אנשים טובים באמצע הדרך- הם מתקרבים גם אל היהדות ועוברים תהליך חזרה בתשובה.

הם רוצים לעזוב את העמק ומתחילים בחיפושים אחרי מקום שיקבל אותם ובו יוכלו להתחבר לאדמה ולהשתרש בה, ולנהל את אורח חייהם החקלאי והמיוחד, כמו שהוא. והם מגיעים לכאן, אל סוסיא שבהר חברון- או כמו שדליה אומרת- אל ההר הטוב הזה!

סוסיא קטנטונת, חוגגת שנה ומתגוררות בה סה"כ עשר משפחות בראש הגבעה.

על השנים הראשונות כאן, בסוסיא, דליה מספרת: "דיברו כאן על חקלאות, ונופי הבראשית האלה יחד עם חזון החקלאות של היישוב- התאימו לנו מאוד. אבל כשקמים למחרת בבוקר ומסתכלים סביב, זה לא בדיוק אביב, אלא מאות עדרי צאן ערביים שסבבו את סוסיא עד חבלי הכביסה. באמת! הבית של מרציאנו, שאז היה הבית שלנו, היה הקיצוני והאחרון שבשורת הבתים בסוסיא, והבית הראשון היה איפה שהמשרד וקופת החולים היום. מכירים את בור המים שבין משפחות אופיר? הערבים היו משקים בו את הצאן..."

בקיצור, חנק... איפה בדיוק תהיה כאן חקלאות?! אמנם האדמות סביב הן אדמות מדינה, אבל אל לנו לשכוח- אדמות מדינת ישראל... וכאן, כל מה שקשור לערבים, נע בקצב אחר...

וכך אומרים ליאיר ודליה, שעם המצב הביטחוני, כדאי לחכות קצת כדי לא להסתבך... אבל יאיר לא מפחד מאף אחד והוא מחליט שהדרך הטובה ביותר להצליח להיות כאן ולגדל כאן חקלאות ולהתחבר לאדמה- היא עדרי צאן.

יאיר מתחיל לנוע ולהסתובב בין הערבים המקומיים. הוא לומד מהם בנייה מסורתית, שיטות גידול צאן ועוד ועוד. והם- מצידם נהנים מאוד מנוכחותו של יאיר שהיה אדם מרשים ביכולותיו והתחבב עליהם מהר מאוד. זה החמיא להם שיאיר בוחר להסתובב איתם, וזה לא מפריע להם כי ברור שהיהודי הזה לא יישאר כאן, אלא זו רק אפיזודה חולפת...

עד מהרה הם מבינים שיאיר לא הולך מכאן- לא בקרוב ולא אף פעם. יאיר הולך להישאר. ועוד איך להישאר.

הוא קונה בעצמו עדר קטן של 10 עיזים וככה הם מתחילים, לאט ובטוח, להסיר את טבעת החנק של עדרי הצאן הערביים מסביב לסוסיא הקטנה, ובעזרת העדר היהודי שמתחיל להראות נוכחות באזור, סוסיא מתחילה לנשום לרווחה.

יאיר הבין שעודף רעייה במקום מסוים פוגע מאוד בשטח, וזו פגיעה שממשיכה לשנים רבות אחר כך, ולכן הוא נע והסתובב בשטחים גדולים באזור ולעולם לא נשאר באותו המקום עם צאנו.

השקפת העולם של יאיר- לנוע, לנוע- תמיד קדימה, התגשמה גם בחייו היומיומיים, וגם בדרך שבחר לגדל את עדר הצאן שלו- בצורה של התפתחות ותנועה תמידית, קדימה. לא להישאר במקום.

יאיר המשיך את הקשרים עם הערבים באזור, הם כיבדו אותו והוא, בכישרונו, ידע להעמיד אותם במקום ויחד עם זאת לחיות איתם בשלום.

עד שביום י"א בתמוז בשנת תשס"א, יאיר יצא כהרגלו לרעות את צאנו בשעות אחה"צ.

לקראת ערב, דליה רואה שיאיר לא חוזר מהמרעה ומשערת שהוא נשאר לסדר דברים אחרונים בדיר-ועוד רגע קט הוא יכנס הביתה.

כשעוברות הדקות ונהפכות לשעות, היא יוצאת החוצה ורואה שהעדר חזר, אך השער נשאר פתוח... כך שהעדר של הרועה האהוב ידע לחזור כבר לבדו אל המקום הנכון, אך יאיר איננו איתו.

דליה מזעיקה את כוחות הביטחון שעורכים חיפושים לאורך כל הלילה, ובשעות הבוקר נמצאה גופתו של יאיר, בין הגבעות, לא רחוק מהחוה עצמה.

מאוחר יותר התברר כל הסיפור במלואו. כשיאיר היה בדרכו חזרה עם הצאן, ארבו לו שני מחבלי חמאס ורצחו אותו בצורה אכזרית מאוד.

ומאותו היום, דליה מבינה שהחיים עומדים להשתנות.

ברוך השם, בני הזוג הר סיני זכו לתשעה ילדים מתוקים וטהורים, אך עכשיו דליה נותרה לבדה לגדל אותם ויחד עם זאת לגדל את הכבשים, וילדיה עודם קטנים...

בהלוויה, בין קריאות ההמון הכואב "נקמה, נקמה" - דליה מבינה משהו. היא נעמדת, זקופה וכואבת ופונה אל הסובבים - "נכון, נקמה היא חשובה. והנקמה שלנו תהיה בכך שהחווה תמשיך לפעול. אך בשביל זה - אני צריכה את עזרתכם".

וכבר באותו היום הגיעו המתנדבים הראשונים אל חוות הר סיני, מתנדבים שמאז לא פסקו ובאו לעזור, לתמוך ולהראות שעם ישראל חי.

החווה שמשפחת הר סיני הקימו, גדלה ומתפתחת אט אט, עד היום.

או כמו שניסחו את זה טובים ממני - "לאורך עשרות שנים, בסבלנות ובהתמדה, משעולי העדר מחוות הר סיני הוסיפו מעבר לחוגת הכרמים והמטעים טבעת עבה של מרחבי ריצה ורכיבה, טבע זמין לצילום, טבילת בורות צוננים וים גבעות לטיול תחת שמי תכלת.

על כל זאת, תודה מקהילת סוסיא. אנו מאחלים לחווה המשך פיתוח העדר והמשך שמירה על אדמות ארצנו."

יאיר היה אדם עקשן, עם עקרונות וערכים שלא ויתר עליהם לאורך כל ימי חייו.

הוא היה אדם פשוט, צנוע, שאנשים אהבו להיות בחברתו וללמוד ממנו.

"שמים למדוני דרך ארץ, ארץ למדיני נתיבות שמיים". דליה אומרת שבעינייה, זו השקפת העולם השלימה של יאיר, זה המשפט שמאפיין אותו, את הליכות חייו, את החיבור בין שמים לארץ.

הלוואי ונזכה כל אחד ואחת מאיתנו למצוא את החיבור הנכון והשלם בין השמים לארץ וללכת באורו של יאיר.

ונסיים בברכת חודש טוב וחופש גדול שמח בעזרת השם!

תהנו, תטיילו, תחוו את ארץ ישראל ותנשמו עמוק את רוח החופש.